

פصحים. פרק ראשון – אור לארבעה עשר דף ב עמוד א – מותך מהדורות "אבן ישראל – (שטיינזלץ)" קנג לשוי

אור לארבעה עשר דורון את המהן – פירש הקונטרא: שלא לעבור עליו בבל ריה ובל ימצע. וקשה לרבותו יצחק: כיון דעתך ביטול, כדי אמר בוגמרא (וב): הבודך צער שיבטל, ומדאוריתא בעיטול בעלמא טגי, אמאוי העריכו היבמים בעריכת כללה – ונראה לרבותו יצחק; דאך עול גב דסיג בעיטול בעלמא – והםינו היבמים לבודיקח ולבערו, שלא ייא לאבלו, וכן ממשמע לפקן (יב), דברי רבא: כבר בשם קורה וכו' או דלא מא, זומנין דגעל ואתי לימיליהה, והטעם שהחמיירו בגין טפי מבשר איסורי הדגהה, שלא הערכו לעברם – מושם דרמן יותר כבל הדגהה, ולדא נאסר ריך בפסח, ולא בידלי מיניה, כדאמרו לפקן (יא). ולא דמי לבר בשלה וערלה וכלא היבר – שאיסורים נהוג איסור עולם, וחדר נמי – איסורייה שרי לאחורני, או מני: שאן חמץ שההמיה נטה תורה לעבר בבל ריה ובל ימצע – והםינו היבמים לבודיקח לבערו אפילו היכא דבטולו, מושם דלמא אתי לימיליהה. ונראה לנו כי טשונין בן אמרם דאפשר לעפי טעם האחרון צער למור והחמיירו חמבים בכל דמץ, אפילו בחמץ נוקשה, ועל ידי תריבור – אף על גב ודלאיכא כל דרא לא פטרוש רבינו בריש "אלו עבוריין" (מב, א) דהא אמר שאיר שיר – והיעו חוץ נוקשה, לרומרה התם. ואיכא למאנן אמר דרומן דכל שכן חמץ גמור על ידי ערובתו. משמעו דאיסור להשאותו, דאי מותר להשאותו – אמאוי שירוה? טשונה או תער – אויר הפחת, והוא מוזר אפילו לרבוי יהודה. דלא איסר רבוי יהודה חמץ אחר הפסח אלא בתרומת הנgorו, דאיכא ג' קראי לריה נמו ולפניהם ולאורו מגנו (פסחים כ, ח), אבל בנוקשה, דיליכ אל חד קריא – אפילו רבוי יהודה מודה.

קא סלא דעריך מאן דאיסר גמג' וב – לא נקט אקס סלא דעריך אלא מושם מאן דאיסר נגהי, דלא אקי הכל, וגאב ואורהיה נקט נמי ליל' ממש, ומושם דרומי איז לא לשashed דספרים.

ובדרב יהודה – לא אקי אמאוי דשנין כדאמר נפרא נהר, אלא מילוא באפי' גנפה היא, ומפרשה השמייניו הפסוק לבל' עולם. **יבנס** בכ' טוב – ואמור ריבינו יצחק: דביבtek "הכוס" (ס, א) והם שבעה מהר דטעם הוי משום מוקין, דמפיק ליה והמ מליא צבאו אש מהביה וקריא מושם מוקין איה מודהה, דמפיקין מניה הרהם בין שניין רשות לשמשתאי וכו'. ולפי זה, אפילו מעירין אום ריך לריה שצבא בתי טובי, ואון דנטק בעיטה תחל – דיטו משום דאוראוד דגמורה מליקיט דרכי, כמו גם טפט וועילה ווורד בפרק "עשרה פסחים" (כא, א). דנטק עלייה תחל, ובפרק "בבומו מדליקין" (ילד, ב) בין המשמות כהרע עין, והנגב והיצצ. הא דריש רב יהודה הא רדשה גופה מקאה אחרינה דלא תא עזארו בפרק "הכוס" (ס, א) ושם (ב) ואומר ריבינו שמשן בן אמרה: דציציך תרי קראי, הבקיר אור – צירע לעיד ארחות, ואיפיל היכא ויליכא למשוח למוקין, בגין אהוי יוסך דחויה.

ובאו בקר בעלים זהה – פירש רבינו מה: והיה עיר בפרק "תמיד" נשחת (נה) דעד ר' שעוט נקרא בקה, בעין והיה תחולת וויה השמש, דהינן הנז חוממה, לצייקים לערידי לבא.

והה קיימת לנו צאת הוכבים יממא הוא – ואומו ריבינו יצחק: דפשיטה ליה לגמורא דעד צאת הוכבים יממא, מושם דמסקין בסוף פרק שני דמגילה (ב, ב) דמעילות השור ים הוא, די'תיכו: "ואנחנו עושים במלאה מעלה השור ים הוא, ואנו": וזהו לנו הלילה משמרו הרים מלאכה" . ומהתם נמי מוכחה דעתך הוכבים ים הוא, ולא קשה מההוא קרא לתאנאי דפרק "במה מולדיקין" (ילד, ה) ואמר רביה יהודה משתקע הונמה, כל זמן שפני מරח מאדרמן. ואיכא למאנן דאמר התם: שני חלקי מל, שהוא פורי לא פורי צאת הוכבים – דאי אונן בקינן בא עינן בזאת הוכבים, דבזאת הנקאן בללה – אלא בינויו.

משנה אור לארבעה עשר – גרשין. לא/or הנר – בוגمرا (ה, ב) מפרש טעמא. בודין – שלא עבור עליון בבל "יבר יהודה" וב"בל מצעא". ובמה אמרו – ליקון בתומנתן. שתי שורות – של חווית הסדורות במורתך של שי, צרך לבודק בינוים. אהרי שאמרנו כל מקום שגם מכינין בו חמץ אין צריך לבודק, למה הוציאו לבודק? ומפרש: לא אמרו אלא ב邏תך חמץ. כגון: נמרח שמתפקידו לנו יין, ופתוח דרייה, וכשהין כלת נבל ל邏תך להביין. שתי שורות על פניו כל הטרפה – בוגمرا (ח, ב) מפרש מאידיא. שתי שורות החיזיגות כי – מפרש בוגمرا (ס, ב).

גמרא הא' גרשין. קא סלא דעריך מאן אמרה ולבקר דוחוינו אוור, כלומר: שמנו אורה, האגשים שלווה. מי בטיב האור בker – דלשחגע ולאור דוחוינו בker, דתימני לומו דאור שם – הא' אויר לאו שם דבר הוא. אלא הבקיר דחאיך ואור דוחוינו, וכרי לבקיר או. דאור צפיא נהר, ולפי דרכו לימוך הכרתו דרך אויך מאיז יוסף שמונינו עד שהאיי המירה בדור יהודיה. אבל אויר שעוזה שם דבר אויז אליא להילה. כי טוב – היוצא לדרך ינבס ערבית לבית מלון بعد החמה וויהת ולמחר מותך ענ הגז יהודיה ואיז. ואז בו לו שהאור טוב לה, שנאמר באור "כפי יורה" ומה הא טבותו – מפני החירות ומפני הילטיים. ואור בker השוטא משמע לו דשם דבר הוא, והכי בker השוטא מושמע לו דשם דבר הוא, והוא דוחוינו בker – כי יודח קאמורה דוד: והוא דוחוינו בker – קאמורה דוד. דוחוינו שם דבר, והוא אור דוחוינו שמש' עציקין שייצאו מאפיינתו לעולם הבא. מי בתיב אוור בker – קין יודח הוא בker אוור בker בתיב – הוא בker, ובון יודח הוא בker. ואז כי אמרו – ואז היה שמש. ואור בker בתיב – ואז היה שמש, לא פירש חטף. והכי קאמורה אוין הו שטבר דבר, אלא במאור של בker יודה. המשיח, כמשמעות הבקיר להאי בועלם הזה והוז שרך ואפל, בעלהות השור נזה – כוורות המשיח של עבשוי, לא פירש חטף. ומושעה שמתחילה להאייה הא' אויר – לאו שם דבר האה, והוא קירמא לו – בשמשותה היהיז שעה לעציקים דרכות. עד צאת הוכבים מפה – בדתיכו "מעילות השור ונרד צאת הוכבים" דעוזא (נתניהו ד). אלא – תרייך היב. קיריא רהמאנא אויר קירמא – לשמשה דרכות קמייהת. ואור בker – לא בועו שבורה?! והא בתיב: "היללוו כל צבאיין!" אלא הא קא מושמע לו: דאור דוכובים נמי אורה הו! היבי קאמורה: היללוו כל בוכבים דמאירים. אלא מעיטה, בוכבים דמאירים הו לא דבעו שבוחה, שאין מאירין – לא בועו שבורה?! והא בתיב: "היללוו כל צבאיין!" אלא הא קא מושמע לו: דאור דוכובים נמי אורה הו. למאי פוקא ציפה – לנויר מן האור, דרנן: הנזרך מן האור – אסור בזוןן של בוכבים. מיתיבוי: "לא/or יקום רוצם יקסל עני ואבויון ובלילה יהוי בגעב" לא דאור בזוןן כייאר באור שאל בוכבים. מודקאמור דאור בזוןן נמי אור הו – לעולם בוכבים המאירים אמרו, ודאק קשיא לך הא שאין מאירין לא – הא דנטק בוכבי אויר לאו לעוטו בוכבים שאין מאיירין, דבל בוכבים יש להם אויר, וליבא למעוות מידי, וקרא לאשעין דאור בוכבים קרי או, ונפקא מינה לנויר הגאה מן האור שייאסר באור שאל בוכבים.

דעד צאת הוכבים יממא, מושם דמסקין בסוף פרק שני דמגילה (ב, ב) דמעילות השור ים הוא, די'תיכו: "ואנחנו עושים במלאה מעלה השור ים הוא, ואנו": וזהו לנו הלילה משמר הרים מלאכה" . ומהתם נמי מוכחה דעתך הוכבים ים הוא, ולא קשה מההוא קרא לתאנאי דפרק "במה מולדיקין" (ילד, ה) ואמר רביה יהודה משתקע הונמה, כל זמן שפני מראדמן. ואיכא למאנן דאמר התם: שני חלקי מל, שהוא פורי לא פורי צאת הוכבים – דאי אונן בזאת הוכבים, דבזאת הנקאן בללה – אלא בינויו. **(בדתנן)** הנזרך מן האור – מיהו, היכא דלשון בני אדם, כדאמרין בערךין (ט, ב) לגבי האומר משקל די עלי, מדאוריתא – קיבורת בוהה. בנדירים – הילך אויר לשון בני אום, דוחוינו עד האziel.